

BUDA-PESTA

23 Febr. st. v.
7 Mart. st. n.

Va eși duminică.

Redact.: strad'a Havas nr.1.

Nr. 8.

Anulu XI.

1875.

Pretulu pe unu anu 10 fl.

Pentru Roman'a 2 galbeni.

Tómn'a tiesatóre.

„Harnica si darnica.“
(Dicere populara.)

Tómn'a mandra, harnica
Si de bunuri darnica
A 'mpartitu a ei comori:
Frundi'a-i datu-a ventului,
Èr rod'a pamentului
La voiosii muncitori.

Datu-a inu pentru stergare,
Si porumbu pentru cosiare
Plinu de tinte aurii,
Si toti struguri din via
Pentru d'alb'a veselía
De la nunti si cumetríi.

Datu-a inca pentru cósá
Èrb'a-i verde si frumósá
Care 'n Maiu a infloritu;
Si-a ei paseri cantatóre,
Si-a ei siruri de cucóre
Tainicului Resaritu.

Si-a remasu, serman'a, góla,
Pe candu viforulu se scóla,
Aducendu gerulu de anu' ..
Ce-a sè faca la érna?
Nuorii vinu, ca sè asterna
Pe campii unu lungu troianu.

Vai de ea! .. Ce-a sè devia
Sub cumplit'a vijelia,
Care sufla otieritu
Peste vâile uscate,
Peste apele 'nghiatiate,
Peste codrulu desfrunditu?

Dar nu-i pasa câtu e sóre
Tómn'a mandra tiesetóre,
Pune furc'a 'n brâulu ei
Ca' sè tórca, si se tiese
Pandia lata 'n itie dese
De 'nvelitu umerii sei.

Si torcendu de-a lungulu trece
Peste brazd'a murga, rece,
Unde esu painjini míi.
Èr fuioru-i de matasa
Pe pamentu in urma lasa
Mreji de radie argintii.

Câte lanuri, vâi intinse,
Tóte-acuma sunt cuprinse
De lungi fire ce lucescu.
Unele s'aduna 'n caeru,
Altele perdute 'n aeru,
Tainicu linu caIetorescu.

Tómn'a grabnicu le urzesce,
Le 'mpletesce, nevedesce,
Si cu tóte la unu locu
Ea-si lucrédi-o 'nvelitóre,
Ca sè mérga 'n siedietóre
Si sè iè parte la jocu.

Ét'o in camasia alba,
Cu lefti mari lucindu in salba,
Mari câtu ochii sei caprii.
Trist'a érn'o pizmuesce
Si prin neguri o pândesce
Descantandu vrajitorii.

Ér Romanulu cu dragu spune:
„Dómne! fâ inc' o minune!
Scóte-o féta 'n calea mea,
Ca si Tómn'a harnica
Si de sufletu darnica,
Sè-mi facu traiulu meu cu ea!”

(Convorbiri lit.)

V. Alesandri.

C u n u n ' a .

— Novela poporala. —

(Urmare.)

II.

Dupa intelnirea lui Florea cu Anitia la o septemana a fostu San-Saenele; (serbatórea Santului Ioanu in 24 juniu,) diu'a de multu asceptata si dorita.

In presér'a serbatórei tóte fetele si toti coppii din satu mergu afara la campu pe iertaóue sè culéga flori galbene asié numite: San-Saene, din cari impletescu pentru fia-care membru alu familiei cununa si o svirlu pe casa, din care apoi deducu noroculu séu mórtea fiacaruia.

Erá pe la santítulu sórelui si pe de a supra satului Valea-lunga, pe iertaóie se aflá o multime de fete si de coppii, cari culegeau flori de San-Saene.

Acolo erá si Anitia.

Intr'o grupa petreceau cinci fete mai mari, fia-care câte cu unu manunchiu de flori in mana; in departare mai multe fete mici si coppii culegeau flori, intre vorbe si risuri vesele. Fetele cele mari eleveteau si faceau critica a supra fetioriloru . . . si si-faceau planuri despre vífitoriu.

In departare o féta nalta si subtire culegea in mersu câte o flóre si tienea dreptu spre

grupa. Ea se apropià de 'celelalte fete mari cantandu in unu tonu veselu doin'a:

Câte flori sunt pe razoru,
Tóte striga sè me 'nsoru;
Numai un'a, cea din lazú,
Mi-dice sè me mai lasu! . . .

— Dieu lasa-te, — strigà Irina din grupa, — o féta bruneta, — cà Petrea inca n'a esitu de la catane, si pana atunci trebe sè ascepti.

— Dar cum sè nu asceptu dupa meteleulu acel'a, care nu-i bunu numai de aperatu holdele, — dise ea, — voiu vedé eu mintenu ce mi-a aretá cunun'a?

— Dreptu ai, — o intrerupse Anitia, — de cu séra, la tóte ni-a aretá cunun'a, cà avemu norocu si candu ne-omu maritá?

— Apoi tu Anitia si fara cununa poti scí, cà t'ei maritá si-i fi: dómn'a invetiatorésa, — i respunde Irina cam in batjocura.

— E dreptu, cà dlu invetiatoriu m'a petítu, dar pentru aceca si eu potu remané féta in peru, — respunde ea cam mahnita.

— Dar de te-ar petì Florea, sciu cà nu ai remané, — observà alt'a.

— Nu dieu, — respunde in loculu ei Todosía, cu unu tonu acru seriosu, — cà fetioru ca Florea nu este in siepte sate!

— De frumosu, e frumosu si harnicu, dar e saracu, — replicà éra alt'a, — sciu cà pana i lumea nu va prinde câte trei boi de o lature in brazda, cà precum se vorbesce si-a perdutu pir'a cu domnii si i-oru luá mos'á; apoi va fi unu serantocu.

Pe Anitia scirea acést'a a lovitu-o ca fulgerulu, dar s'a silitu a-si ascunde suprinderea, ca celelalte fete sè nu o cãrtesca. A sciutu ea, cà impregiurarea acést'a inca va fi unu motivu, — ca tatalu seu sè nu o dèe dupa Florea.

— Dar tu Todosía ce cugeti; Tóderu asceptá-va aretarea cununci? — o întrebà un'a.

— Ori va asceptá, ori nu, mi-e nu-mi pasa; cà Tóderu me iubesce si me ominesce . . . apoi mane e serbatóre, — continuà vesela, — si sciu cà numai pe mine me-a jocá. Da si eu i-oiu face o péna in peleria, din cele mai frumóse flori ce am in gradinutia.

— Sermanulu Tóderu, — observà Irina cea batjocoritória, — i vei face ciuha!

— Ciuha da, dar vi-arú placé vóue, ca sè fiti holda, si ciuha ca elu sè jaca in bratiele vós-tre, — li dise ea cu ironía.

— Hm, hm, cum sè nu ne placa! — respunsera tóte de odata, vatamete de cuvintele

Todosíei. Si se începù între ele unu cioborbu.

Intru aceste se audi tonulu clopoteloru de la biserica; si sfar'a se finì. Clopoteau de vecernía.

— Fete! — dîse sfatós'a Irina, — sè mergemu a casa si sè impletimu cununile, ca pe candu va esi pop'a de la vecernia sè le svirlimu, apoi mane la jocu ni-omu spune, cà la care ce i s'a aretatu.

— Sè mergemu! — aprobara tóte.

Copíi si fetele se adunara cu totii si între vorbiri si glume pornira pe carare catra satu, fía-care ducèndu câte unu snopu de San-Saene, in care erá legatu secretulu vítoríului!...

Candu au ajunsu in capulu satului, s'au imprastiatu care in catr'o, catra casa.

Irina a mersu pe dupa gradini.

De abuna séma sè se intelnésca cu cutare-a fetioru. Ea totu-de-una erá vesela.

Si acù, pana ce celelalte fete, si mai alesu Anitia, cugetau la vítoriu, ea mergea cantandu:

De-asiu sburá eu cá cuculu,
Nu m'asiu mancă eu lucrulu,
Ci-asiu sburá din erénga 'n erénga,
Pana la mandruti'a draga,
Si-asiu mancă frundia si érba.
Asiu sburá tare, usioru,
Si i-asiu duce alu meu doru!...
Netedindu-mi penele,
Si la ea sprincenele!

III.

Anitia a sositu a casa cu florile de San-Saene si a siediutu pe prizma, sè impletésca cununile. I-a ajutat mama-sa si matusi'a-sa. Au impletitu patru cununi, un'a pentru tatalu-seu, un'a pentru mama-sa, a trei'a pentru matusi'a-sa, si a patr'a pentru dins'a. Cu dragu ar fi impletitu ea un'a si pentru Florea!

Candu tóte au fostu gata, a chiamatu afara pe tatalu seu si pe mama-sa.

Sórele chiar apunea, reflectandu pe orizonu o cétia rosietica, care incetu a disparutu. Cu sórele de adi multe planuri au apusu, si multe ilusiuni ale fetitíeloru au disparutu!...

Tatalu Anitiei, badea Constantinu lui Timoftei, cu o fatia seriósá a luat prim'a cununa in mana si a svirlit'o pe casa dicèndu:

— Acést'a e a mea!

Cunun'a a statu indata in loculu, unde a picatu.

Toti au aclamatu de odata:

— Esti cu norocu! Vei traí multu!

— Dèe Ddieu! — respunde elu indetultitu.

Asié s'a intemplatu si cu cunun'a muierii sale.

A matusiei Iléna a picatu de 6 ori josu si numai a sieptea óra a statu pe acoperisiulu casei.

Din acést'a s'a dedusu, cà numai 7 ani va mai traí.

— Apoi cum mi-i renduit'a, si cum va voi celu de susu, — dîse acést'a, cautandu mangaiere in provedintia.

Acù venì ròndulu la cunun'a Anitiei.

Toti erau cu atentiunea incordata. Si cum sè nu? ea e unic'a fíca a bocotanului Constantinu lui Timoftei, si toti se interesau de vítoríulu ei.

La prim'a svirlire cunun'a a picatu josu. Cu totii s'au inspaimentatu, cà-ci acést'a e semnu reu.

O svirle si a dóu'a óra, si cunun'a éra cade josu.

Acù temerea s'a prefacutu in bucuría, cà-ci acést'a insémna: norocu!

Acù badea Constantinu lui Timoftei cu mana tremuratória svirle éra cunun'a pe casa; si spre bucuri'a tuturoru a statu de a supra celoralalte.

Acést'a insémna, cà Anitia e norocósa si inca in anulu acést'a s'a maritá.

Tieranulu superstitiosu, in mestesigurile vragitórei, in cautatulu cu bobii, crede cu o temere a nesciintiei, cà-ci aici se invóca spiritele necurate si acestea decídu peste vítoriu... Inse in misterfile religióse, in datinile vechi, impreunate cu atare actu religiosu, precum e si rugulu de la San-Georgiu in contra strigoiloru, crede cu opietate firma, cà-ci aici se aréta voi'a Celui de susu!...

Famili'a lui Constantinu lui Timoftei a fostu indetultita cu reesitulu cununei. Si cum sè nu, candu la toti li s'a sfetitu bine!... Betranii voru traí multu, si unic'a fíca a loru, Anitia, se va maritá in anulu acést'a si inca bine!?

Cin'a a petrecut'o veselu. Toti si-vedeau sperantiele, nutrite in ascunsu, dejá realizate.

Apoi s'au culcatu si au adormitu in pace. Numai Anitia erá cam confusa, si numai ea nu se culcase inca.

Dupa ce cu totii s'au asiediatu, ea a esitu afara si a siediutu pe prizma, cautá la luna si la stele, ca si-candu le-ar intrebá, cà in adeveru fi va ea norocósa, si maritá-se va?!...

Nu a avutu multu timpu de a petrece singura, a venitu Florea, si i-a respunsu elu in loculu lunei si a steleloru.

— Da, iubit'a mea, tu esti cu norocu, — i vorbiá elu cu dulcétia.

— Si eu credu; cà-ci si cu cunun'a mea s'a sfetitu bine; inse totu-si mi-i téma de invetiatoriulu...

— Nu-ti fia frica, — o intrerupse Florea, — mane la jocu i voiu dá sè intieléga, cà eu te iubescu, si tu me iubesci, si apoi credu cà si-a luá mandasiulu de la tine si si-a pune dorusu in cuiu.

— Bine a fi! — aprobà Anita liniscita; dar totu-si me temu, Flore, cà tat'a nu se va invoí l'a casatori'a nóstra, — continuà, — si apoi ce-a fi de capulu meu.

— Nu-ti fía frica, draga! de nu s'a invoí de voia buna, s'a invoí de sila, — respunde Florea resolutu.

— Cum asié!? — lu-intrebà ea curiósá.

— Ti-oiu spune mai tardiu.

— Candu?

— Mane séra!

— Dar de-a fi tardiu, Flore!

— Pentru ce? — intrebà acest'a neliscitu.

— Pentru cà, — respunde Anita cu tonu tremuratoriu, — mi-a spusu matusi'a, cà mane voiesce tatalu meu sè me incredintieze cu invetiatoriulu.

— Si tu inca voiesci Anita? — o intrebà elu seriosu.

— Eu nu voiescu Flore, — respunde Anita, escusandu-se.

— Apoi asié dara, nu a fi tardiu!

Apoi ambii au tacutu; si ca si candu aru fi invinsu dejá tóte pedecile se imbratsiara cu infocare si vorbiau veselu despre fericirea ce-i ascepta. Si potea vorbí cu siguritate, cà-ci cunun'a Anitiei li-a afirmatu sperantiele... si li-a aretatu calea fericirei... Amoresii totu-de-una sunt optimisti!

Intr'unu tardiu Florea s'a sculatu sè se duca, dicandu:

— Nópte usióra — si remasu bunu, iubit'a mea! mane la jocu ne-omu revedé!

— Nópte buna, Flore, — i respunde Anita. — A datu man'a si s'au sarutatu cu dulcétia. s'au sarutatu lungu... ca si candu acést'a ar fi ultim'a sarutare.

Asié cu greu s'au despartitu.

Florea a plecatu fluerandu o doina melancolica.

Anitia a mai siediutu pe prizma singura, cugetandu la cele ce s'oru petrece mane cu ea.

Matusi'a-sa i-a spusu, cà tatalu seu ce planuri voiesce sè efeptuésca mane; voiesce sè o incredintie cu invetiatoriulu.

Florea a asigurat-o despre iubirea si ali-pirea lui, si i-a promisù cà mane séra i va descoperí lucruri interesanti.

Invetiatoriulu e omu avutu, carturariu procopsitu, inse pentru ea nesuferibilu.

Florea e seracu ce-i dreptu, dar e naltu, frumosu, cu ochi ochisi, cu chica crétia, cu o fetia blanda dar barbatésca, e harnicu si demnu de iubitu. Si ea-lu si iubiá, lu-iubiá cu simtire si cu pasiune, — — — lu-iubiá cum scé si póte iubi o anima inocenta si sincera!...

De s'a maritá dupa invetiatoriulu, va fi stimata de toti si va fi avuta. Dar fi-va fericita? Nu! Fericirea provine din simpatía reciproca, din iubire; si fericita numai cu Florea póte fi, cà-ci pe elu lu-iubesc...

Mintea Anitiei erá in o lupta grea cu anim'a. Mintea i sfatuiá un'a, si anim'a i dictá alt'a. Care va fi invingatória? inca nici ea nu sciea. De siguru anim'a.

Pana ce damele de salonu mai multu asculta de minte, cà-ci acést'a le satisfac ambi-tiunea, pana atunci fetetile simple asculta de anima, cà-ci acést'a conduce mai siguru la fericire. Si anim'a póte retací, dar si 'n ratacirea ei sunt óre placute, dile senine... anim'a si pe calea ratecirei si-afla fericirea!

(Va urmá.)

Alesandru Onaciu.

Porumbii caletori.

(Fino.)

Aceste poste aeriene erau stabilite din 12 in 12 leghe, si se numiau *berid*. Candu erá sè se tramita sultanului vr'o nouitate importante, se prindea unulu din porumbii mesageri si i-se atérná de gátu, c'unu gaitanu, o cutióra de auru usióra ca charti'a, in care se punca o epistola, scrisa pe chartia de metasa fórte fina, ce purtá numele de *chartia de pasere*. In acésta epistola se inscriá dat'a dilei si ór'a, la care curierulu erá espediatu. De ordinaru se tramitea depesi'a in duplu, adeca si printr'unu alu doile porumbelu. Candu distantia erá mica, pazniculu fia-carui berid erá tinutu sè inscrie ór'a candu curierulu trecuse.

Porumbii sultanului erau insemnati cu cifra sa pe picóre si pe ciocu. Specia cea mai

cautata erá acea numita irak, adeca porumbei albi la gátu, cei mai inteliginti si mai usioru de inventiatu, cari costau parchi'a o mfa de monete, de auru. Pazniciloru le era severu recomandatu sè nu deslege ceea ce aduceau paserile, numai stapanului i erá rezervatu acestu dreptu, de care erá fórte gelosu. Déca dormiá, pazniculu avea ordinu sè-lu scóle; déca erá la venatóre, i-se ducea mesagiulu: astu-felu paznicii berideloru erau continuu de garda, esaminandu cu neliniste orizontele.

Cotetiele radicate de sultanii Egiptului, si alu caroru catalogu l'a datu Volney in serie-reza sa intitulata „*Caletoria in Siria*“, caditura putinu câte putinu in desvetudine; dar usulu corespondintiei prin porumbei subsista, si Europeii stabiliti in Levant profitara de dinsulu. Maillet, consulu alu Franciei in Egiptu si inspectoru alu stabilimentelor franceze din Levant, in secululu alu siepte-spre-diecelea, povestese in *Memoriele* sale, cà in timpulu seu se cresceau porumbei la Alexandretta, pe cari i intrebuintiau ca vestitori, in intrulu tiere-loru, despre sosirea naveloru de comerciu. Urmatóri'a anecdeta circulá in colonia: Intr'o di, fiindu la venatóre, unu negutiatoru impuscá un'a din aceste paseri ce purtá o chartia, in care se dicea cà gogosile de risticu, atunci intrebuintiate pentru vepsitu, erau fórte rari 'n Englitera. Venatorulu, care erá si speculatoru, profitá de scire, cumperá, si castigá 100,000 taleri.

Maillet citéza inca istori'a unui negutiatoru de la Alep, posesorulu unui porumbelu, in iutiél'a si esactitatea caruia avea cea mai mare incredere. Acestu negutiatoru se prinse cà porumbelulu seu va ajunge la Alexandretta c'unu sfertu de óra mai nainte de câtu porumbelulu unuia din amicii sei. Porumbelulu negutiatorului se radicá 'n aeru la o fórte mare inaltime, dupa obiceiulu acestoru paseri, asiá in câtu vediu marea Bassora, fara 'ndoiéla golfulu Persicu, si o luá dreptu Mediterana; c'unu cuventu gresi calea. Acestu porumbelu nu s'a 'ntorsu la Alep de câtu dupa trei dfe si stapanulu i perdù prinsórea. In mania-i, lovì paserea asiá de tare, in câtu sarman'a murì. Corpulu i fu despícatu si 'n gusia i-se gasì... ghiciti ce? cuisióre, pe cari nu le putuse mancá de câtu din Indii. Insul'a Ceilon fiindu celu d'antâiu tinutu alu Indiei de unde in timpulu acela se aduceau cuisióre, s'a conchisú cà paserea trebuise sè faca drumulu de la Alep la Ceilon in trei dfe, si vice-versa, adeca se percurga, o distantia de 3,000 leghe.

Unu altu Francesu, cavalerulu d'Arvieux, tramisulu estraordinaru alu lui Ludovic XIV la Pórt'a otomana, consule la Alep, Alger, Tripoli si 'n alte locuri, autorulu *Memorielor* fórte curióse despre aceste caletorie, a constatatu prin vedere, candu venise la postulu seu consularu de la Alep, intrebuintiarea porumbeiloru ca purtatori de noutáti.

In alu 18-lea seclu, sosirea naveloru la Alexandretta se anuntiá prin acestu mijlocu espeditivu, de care mai cu séma se serviá comptoarulu englesu din Alep. Se inscriá p'o banda de chartia amenuntele cele mai interesante, precum numele navei, ór'a sosirii etc. si acésta chartia erá legata sub arip'a paserei, ale carei picióre se muiau in otietu mai 'nainte d'a i-se dá drumulu, de téma ca nu vederea apeii sè o atraga, cea-a ce i 'ntardfá mersulu si causá póte perderea biletului ce-lu purtá.

In dílele nóstre, porumbeii nu mai facu in Siria servitiulu de curieri, nu mai servu de câtu de friptura pe més'a lacomiloru. La Keftin s'a pastratu o specia, alba-cenusia, care se crede cà datéza din timpii candu sultanii si emirii intretineau in Egiptu si 'n Siria unu postu pentru porumbei. Keftin e nu tinutu situatu la diece leghe de Alep, la sudu de calea ce conduce de la Alep la Antiochia: tíera fertila, bine cultivata, cu paduri de maslini, cu campuri pline de semenaturi si de pepeni, dar aprópe necunoscuta caletoriloru, dintre cari fórte putini — din caus'a poporatiunii celei intiesate — cutéza sè se abata din cale si sè se periclíteze prin localitátile vecine. E bine, la Keftin se gasescu cladiri insemnate, prin lungimea si 'naltimea loru, in cari se incuibéza mfi de parchi de porumbei. Tóta diu'a nu s'aude de câtu unu guguitu asurditoru in giurulu acestoru cotetie, care sémena cu sgomotulu unui roiu de albine. Porumbeii se nutrescu din campurile vecine, sunt lasati sè clocésca in pace; dar, indata ce puii sunt in stare sè sbóre, i prindu nóptea pentru a-i vinde in piati'a Alepului séu in celelalte orasie ale tierei.

I. O.

C u g e t a r i .

— Toti ómeni sunt egal i inaintea sórelui, amору-lui si a mortii.

— Numai dóue lucruri nu se potu imitá: bunulu simtiu si grati'a.

— Greulu in amoru e d'a nu fi nici inelatoru nici inelatu.

— A imputá femeiloru, cà nu iubescu, este a fi ingratu catra ele.

SALONUL

Conversare cu cetitóriele.

— Náu'a de martisioru. —

Ninge, ninge si éra-si totu ninge!

Dómne sante, ce va fi de noi?! Déca fíacare fulgu de néua ar devení câte o bucatica de diamantu, dóra ne-amu mai impacá cu atât'a ninsóre. Séu ce diceti dvóstre?

Dar sciindu, cà dieu si din néua acést'a se va alege numai tina, nu putemu decâtu sè esclamàmu: Dómne apera si feresce!

— Taceti, cà-i bine, — dieu economii, — o sè fía recolta buna la véra, si-apoi voru fi si parale.

— Ce bine-i, cà ori ce intemplare are nu numai cârtitori, dar si aperiatori. Bine a disu, cine-a disu, cà nu-i nici unu reu in lume, sè nu aiba si partea sa buna.

Ninge, dar bine cà ninge, pentru cà astu-felu si damele si-voru puté aduná néua de martisioru.

Si acést'a inca este o binefacere mare pentru omenime.

Náu'a de martisioru nu e ca ceea din alte luni. Este o mare, fórte mare, deosebire intre ele. Ceea din alte luni e compusa din nesce fulgi comuni, cari apoi se topescu si se facu tina. A ceea n'are nici unu pretiu — esteticu.

Náu'a de martisioru inse par' cà s'a creatu in alte regiuni. Nu e asiá comuna, asiá dura, nici asiá prosaica. Totu respectulu ei! Ea se cobóra din locasiulu dineloru frumóse, din ale caroru surisu feericu s'au si nascutu, sbóra pe aripele ideali ale frumsetiei eterne, si e primita aice josu éra-si cu surisu, cu surisulu dineloru de pe pamentu.

Ferice de tine néua de martisioru! Pe tine te ascépta cu doru cele mai delicate fíntie, esti bine primita si vei fi pastrata cu iubire angerésca.

Ce pecatu, cà nu esti capabila de simtíminte, — si astu-felu nu poti apretiuí ferícirea ta!

Dar cum sè nu fía aseceptata cu dragu néua de martisioru?! Nascuta din surisulu dineloru, ea aduce pe pamentu frumseti'a loru, si cine se spéla cu ea devine si dins'a asiá de frumósa ca dinele, cari incanta si pe Fetu-Frumosu.

Asiá mi-a povestitu odata acésta legenda

o svelta copilitia, cu farmecu pe guritia si cu focu in ochii ei.

Atunce si ea credea acést'a. De aceea aduná cu atât'a placere néua in martisioru. Sè se spele cu ea. Sè aiba si dins'a ceva din surisulu dineloru. Sè fía si dins'a asiá de frumósa ca dinele!

Atunce credea si ea, cà-ei erá numai de cinci-spre-diece anisiori. Si atunce inca nu cunoscea alte mijlóce de infrumsetiare, decâtu néua din martisioru.

Asta-di inse . . . sum siguru, cà dins'a nu face multa deosebire intre néua din cutare si cutare luna. Cu tóte aceste inse asiu puté sè me remasiescu cu ori si cine, cà — de si nu o mai crede vinita din surisulu dineloru — totusi aduna si néua de martisioru.

Pentru ce? Pentru cà dorinti'a cea fara fina a femeiloru este d'a remané purure frumóse.

Si voi, barbati, ve mirati de ast'a. Nu intiegeti, cà pentru ce voiescu damele sè fía si sè remana totu farmecatóric?

Nu e destulu atât'a, dar inca vi iertati si câte o vorba indoíosca, scapati câte o alusiune picanta, ma inca — si rideti de dorinti'a acést'a a loru.

Dar nu sciti, cà voi sunteti caus'a, cà voi stirniti acésta dorintia si cà tóte se facu numai pentru voi, pentru placerea vóstra, pentru a câstigá amorulu vostru?!

Vedeti, in locu de a le cârtí, ati face mai bine, déca v'ati inchiná loru, prémarindu-le. cà se nisuiescu a vi face viéti'a ferícita!

Dar ce vorbe de claca! Par cà barbatii n'aru stimá de ajunsu femeile. De si sunt exceptiuni de la regula, inse numerulu acestora e fórte micu. Unu barbatu cultu nici nu póte. decâtu sè admire femeia.

Ce ar fi dinsulu fara ea? Si ce ar valorá dins'a, déca n'ar fi frumósa?

E dreptu, cà frumseti'a nu e numai esterna, ma inca cea interna, frumseti'a animei, e mai pretiósca, duréza mai multu, càci anii trecatori n'au inriurire stricaciósca a supra ei; dar ori câte predicatiuni frumóse amu tiené despre nobleti'a animei, totu nu se póte contestá, cà frumseti'a esterna are unu efectu mai repede si mai generalu. A ceea se póte cunósce numai in timpu mai indelungatu, prin conversatiune in mai multe rónduri; ér acést'a n'are decâtu sè

se ivésca, si multimea indata i face o intrare triumfala in Panteonulu frumsetieloru incantatorie.

Ferésca-me Dumnedieu, ca óre-cum se alunecati a crede in urmarea celoru dise chiar acuma, cà eu dóra asiu preferí frumseti'a corporala, si cà asiu indemná pe cine-va a professá totu acésta parere. Am constatatu numai parerea multimii.

Numai acca femcia e in adeveru frumósa, care intr'o cumpena póte pune frumseti'a-i estetica, ér in alt'a nobléti'a animei.

Asiá dara néu'a de martisioru, se nu vorbescu de **poudre-de-riz** si cealalte, nu este de ajunsu pentru completirea frumsetii femeiesci.

Vorbescu numai in generalu, pentru cà sunt multe dame respectabili, cari in adeveru au si frumseti'a interna si cea externa, si astufelu n'au trebuintia de alte mijlóce pentru in-frumsetiarea lor, decátu de néu'a din martisioru.

Aceste sunt adeveratele femei frumóse. De aceste dorescu eu multe natiunii mele...

Dar si acuma totu ninge, ninge...

Adunati, onorabile cetitórie, néua de martisioru!

Josifai Vulcanu.

O provocare de duelu fiindu la balu.

Dlu C. in timpulu candu se dantiá cadri-lulu intr'unu balu din orasiulu Pétra, se presintá la dn'a A., un'a din cunoscutele sale, adresandu-se in termenulu urmatoru:

Fiti atátu de buna dna se facemu inca unu turu si-apoi se moru!

Dn'a A., fara se dèe atentiune espresiuniloru de adresa, s'a sculatu si astufelu a jucatu.

Dlu X., care se aflá in apropiare de dn'a A. audi vorbele cu cari dlu C. s'a adresatu, si comunicandu-le unui amicu terminá dicandu: „Ce prostía!”

Dlu C. informandu-se despre cuvintele, cu cari a fostu tratatu de o persóna, care inca nu-i avea cunoscinti'a, a transmisu la dlu X. se-lu intrebe déca sustine cuvintele, ce in contulu seu s'au petrecutu, si dlu X. omu de convic-tiune n'a negatu cele dise, asiá in câtu ne-ime-diatu a fostu provocatu la duelu de dlu C., alegandu-si marturi, si arm'a de bataia pistolulu.

La diu'a fissata pentru repararea onórii inainte de a pasi la locul otaritu pentru lupta, se aduná provocatulu, provocatorulu, martorii si doctorulu ce avea ai insocí; in localulu C. acolo s'a provocatu o esplicare din partea unui martoru.

Dlu C. avendu cuventulu a spusu cà cuvintele adresate dnei A. a fostu o gluma amicala si nu intielege cum dlu X. putea se-lu calomnieze.

Dlu X. gasindu bine venita ocaziunea la rëndulu seu, spusu cà calomni'a nu a fostu de câtu o gluma, si déca dlu C. pentru gluma s'a ofensatu, si-cere scusele sale...

Majoritatea marturilor vediendu acestu resultatu alu esplicatiuniloru incheiá unu procesu verbalu prin care dechiara, cà nu este casu de duelu.

Minoritatea compusa din dlu K. martoru difera de opiniune, dicèndu cà esplicatiunile nu sunt satisfacátore.

Incidentulu aicea terminatu.

Doctorulu esclamá: Regretu provocarea, regretu impacarea.

Avisu sessului frumosu, care gasesce asiá ardinti aperiatori.

Avisu amatoriloru de duelu!

B o m b ó n e.

Betranulu Rothschild din Paris a datu odata unui omu saracu unu Napoleond'or.

Saraculu erá impertinentu si si-permise a face observatiunea:

— Numai unu Napoleond'or! Feciorulu dtale mi-a datu cincí.

— Elu póte se dèe atát'a, — respunse Rothschild, — pentru cà are unu tata millionaru, dar eu n'am decátu unu bietu orfanu.

*

Unu june studentu in litere, care si-facea studiele cu o diligentia rara, se insurá inainte d'a dobandí diplom'a de licentiatu; de atunci se transformá cu totul, din celu mai silitoru elevu, se facú celu mai de frunte lenesiu.

Intr'o di profesorulu de filosofia i dise: — De candu te-ai insuratu te-ai schimbatu; pentru ce nu ai imitatu pe Socratu, care insurandu-se nu numai cà nu s'a lasatu de studiu, dar a desvoltatu unu zelu si o activitate in-doita?

— Pentru cà, respunse elevulu, Xantipa,

femei'a lui Socratu erá urita si cicalitóre, ér nevést'a mea este buna si frumósa.

La tribunalu.

Acusatulu: Advocatulu nu-mi este aci; ceru o amenare.

Presiedintele: De óre-ce ai fostu prinsu in flagrantu delictu, ce ar puté spune pentru dta avocatulu?

— Acést'a-i tocmai ceea ce asi voi sè sciu!

Unu óre-cine privindu la o fotografia, care presinta pe justitia imbratisiandu-se cu pacea, dise unui amicu alu seu.

— Vedi-le cum se saruta si cum se imbratisiéza; ele si-iau adio un'a de la alt'a, pentru cà n'au sè se mai internésca nici odata.

Intr'o séra de serbare nationala in Bucuresci, Primari'a intre mai multe iluminatiuni si artificii, dete si o representatiune de ocaziune in teatrulu celu mare si invitá pe toti impiegatii principali, comerciantii cei mai de frunte si pe notabili din suburbii. Cortin'a se ridicá si representatiunea incepù printr'unu coru esecutatu de toti actorii cu acompaniamentulu orchestrei.

— Vedi ce ai dracului sunt aftorii acestia! — dise unu macelariu catra sociulu seu, fiindu cà jóca de poména asta séra, toti canta de odata, ca sè ispravésca mai curendu.

OE E NOU?

Ministeriulu nou. Cris'a ministeriala in fine s'a incheiatu si ministeriulu nou s'a compusu astu-felu: presiedintele cabinetului si totu-odata ministru pe langa Maj. Sa este br. Bela Wenkheim, de finantie Colomanu Széll, de interne Colomanu Tisza, de comerciulu br. Ludovicu Simonyi, de comunicatiune Toma Péchy, de justitia Bela Perczel; Szende, Tréfort si Pejachevich au remasu la posturile loru.

Statu'a lui Stefanu celu mare. Amu anuntiatu si noi la timpulu seu, cà unu comitetu in Barladu din patrioti buni a facutu apelu catra natiune in privinti'a aredicării unei statue lui Stefanu celu mare in acelu orasiu. Acuma adaugemu, cà guvernamentalii au atacatu acésta iniativa, pretindiendu, cà aceea, precum si alegerea timpului potrivit, se cuvine guvernului tierrii. Apoi s'au mai redicatu voci din alte pàrti in acea directiune, cà loculu unde s'ar cuveni sè se redice acea statua ar fi Iasii, ér nu Barladulu. In urmarea acesteia comitetulu a inviatu din 16 districte vecine câte trei barbati distinsi, pentru a se pronuciá: in care din acele dóue orasie voru dínssi sè se redice statu'a?

Bietulu Alfonso, n'are destulu necasu cu nesiguranti'a tronului seu, dar mai vinu inea si poetii a-i — cantá ode de lauda! Unu corespundinte din Madrid anuncia lunei, cà optu sute de ode, de vr'o cincidieci de poeti spanioli, legate tóte intr'unu volumu frumosu, se voru presintá de curendu junelui rege, carele de siguru s'ar bucurá mai tare de 800 de ostasi in contra Carlistoloru.

Romanli din Satumare — precum ni se scrie — au inceputu a face pregatiri pentru viitóriele alegeri de deputati dietali. Precum se scie, Romanii din acele pàrti in trei cercuri electorale sunt in majoritate. Astu-felu dara s'ar puté alege trei deputati romani. Cu tóte aceste inse inea in Satumare deputatu Romanu nu s'a alesu nici odata. Vom vedé acuma. In cerculu Crasieului se tienu conferintie in asta privintia, dar rezultatulu inea nu se scie. In cerculu Aranyos-Medgyes s'au candidatu mai multi Romani, dar se pare cà in urma va remané numai unulu, dlu jude regescu Iosifu Popu. In cerculu alu treile nu s'a facutu inea nimica.

Unu nou Livingstone, cu numele Brazza, unu francesu naturalistu, voiesce sè continue caletoriile de descoperire in Afric'a-centrala ale repausatului englesu Livingstone. Mai tóte guvernele europene au acordatu curagiosului caletoriu unu óre-care ajutoriu materialu pe calea sa spinósa.

Redactorulu ucisu la Roma, Sonzogno, despre care amu scrisu in nr. trecut, fu inmortentatu cu multa pompa. Cadavrulu repausatului fu transportatu la Milano.

Principele de Wales se va instalá in 28 aprile, in fati'a publicitatii, ca mare-maestru alu zidariloru liberi. La acésta serbatóre voru luá parte fórté multi zidari liberi din tóte pàrtile lunei.

O mórté misteriósa. La Constantinopolu bancariulu jidovu, Iosua Zavarro, fu gasitu mortu intr'un'a din diminetile trecute. Nu peste multu apoi ucigatoriulu a fostu prinsu si arestatu. Elu recunósce faptulu seu, adauge inse, cà a fostu indemnatu de soci'a bancariului. A ceea néga.

Lupii in frigulu si néu'a cea mare din dilele trecute s'au apropiatu de sate in mai multe pàrti, ma in unele locuri au si intratu facendu preda. Asiá se scrie de langa Timisiór'a, cà dóue femei din comun'a Sacalhaza au fostu spintecate prin lupi. Intr'unu suburbiiu alu Timisiorii au intratu siese lupi, si au fostu toti impuscati.

O mórté curiósa. Unu bietu plugariu din St. Martin, urindu-i-se de viétia, se duse in o crisma, si acolo mancá atât'a carnatiu, pana ce se inecá.

Unu duelu originalu a avutu locu dilele trecute la Kecskemét. Duelulu s'a facutu cu pistolulu. — Caudu a impuscatu celu d'antâiu, celalaltu cadíu in data la pamentu, ér impuscatoriulu strigá cuprinsu de frica: „Vai Dómne, am omoritu unu omu!“ Dar ce sè vedi! Mortulu se scolá, declará cà elu traiesce si voiesce sè pusece si elu. Descarcandu pistolulu, contrariulu seu cadíu strigandu: „Sum nimeritu.“ Dar se scolá apoi si elu, càci in pistóle — in urmarea invoielii secundantiloru — nici nu s'a pusu glóntie.

L. Berzenczey, cunoscutulu cártitoriu alu Romaniloru, a nebunitu si a fostu transportatu in institutulu din Buda.

Dobos, vestitulu jefuitoriu din partile Dobritinului, carele a implutu de frica totu comitatulu Biharia, a fostu prinsu la Nyiregyháza de trei plugari.

Regele Alfonso erá p'aci sè se innee. Cuptoriulu din odai'a unde dormiá dinsulu se incaldise cu carbuni de pétra, cari esalara peste nópte si periclitara intr'atât'a viétia lui, incátu numai ajutoriulu grabnicu lu-mantulu.

La Segedinu o familia a ajunsu in asiá mare lipsa, incátu parintele muri de fóme, ér soci'a sa si

pruncii numai in momentul celu de pe urma fure scapati de aceea-si s'orste trista.

Daruri. Regin'a Victoria a tramisu ex-imperatesei Eugenia primulu tomu din biografi'a barbatului ei, facuta de Teodoru Martin; era ex-imperates'a Eugenia i-a tramisu primele doue tomuri din biografi'a lui Napoleon III de Blanchard Gerold. Principes'a Luisa de Belgia, maritata de curendu, a primitu de la regin'a Victoria unu servitiu de dessert din porcellan, decoratu forte pomposu cu auru si turkisse.

✕ **In senatulul Romaniei** s'a facutu propunerea, ca guvernulu se presinte unu proiectu de lege pentru ridicarea statuei ecestre in memori'a lui Stefanu celu mare in Iasi. La acesta propunere vedemu subsemnatu si pe parintele episcopu Melchisedecu.

In onorea lui Lulu. Din Londra se serie, ca corpulu de artileria englesu a arangiatu in onorea principelui Ludovicu Napoleon, care — precum amu scrisu — si-a terminatu de curendu studiele la Woolwich, unu banchetu. Lulu a fostu primitu cu multu entusiasmu. In toastulu seu a vorbitu despre traditional'a legatura a familiei sale cu artileri'a.

Donna Blanca. Diuariel' au scrisu multe despre crudimele acestei femei, amu impartesitu si noi unele. Nu va fi d'ora fara interesu a adauge de asta-data — totu dupa diuariel' straine — si o scurta descriere personala. Donna Blanca, soci'a lui Don Carlos, e femeia de constructiune corporala forte delicata si debila. Ea e numai de 23 ani. Cu tote aceste inse pe dins'a nu se vedu urmele traiului seu atatu de greu, care o sili a merge din batalia in batalia si a siede de multe ori tota diu'a in siea.

Pe patulu de morte. Din Szathmar se serie, ca unu omu de acolo aflandu-se in gur'a mortii, chiamo la patu pe soci'a sa, si o intreba, deca se va marita dupa mortea lui. Dupa o tacere scurta femeia respunse, ca se va marita. Acestu respunsu intr'atata irita pe barbatu, incatu sari din patu si voi se-si bata muierea. Dins'a inse o luà la fuga. Elu alerga dupa ea, si in pragulu usiei cadu — mortu.

O nenorocire grozava s'a intemplatu intr'una din serile trecute aici in Budapesta. Unu parinte de familia, unu lucratoriu, se intorse ser'a din lucru la familia sa. Intrandu in odaia, fiindu ca acolo era intunecatu, voi se aprinda lumin'a. Nefericitulu uitã, ca in pusunariulu seu se afla si doue patrone de dinamitu, si bagandu-si man'a pentru aprindiele, seose si dinamitul. Acesta exploda indatu, si atatu barbatulu, precum si soci'a sa si doue fete ale loru orbira indatu. Numai decatu li se aplica ajutoriulu medicalu, dar barbatulu nu se mai pote vindeca.

Unu lupu s'a gasitu intr'una din diminetile trecute in gradin'a calugariloru misericordiani din Oradea-mare, asie dicendu in mijloculu orasiului. Cuviosii parinti se spariara grozavu, si facendu ei sgomotu mare, lupulu fugi in sala unde se espunu mertii din spitalulu loru. Acolo apoi mediculu lu-impusca.

Cas'a nebuniloru in flacari. Din Quebeck se serie, ca intr'una din noptile trecute asilulu de acolo alu nebuniloru a arsu de totu. Era o scena grosnica a vede pe nefericitii nebuni, dupa ce a eruptu foculu. — Unii se suira pe casa, altii se ascunsera in cuptore. Trei dintre di au muritu in focu. Se dice, ca unu nebunu a facutu acestu focu grozavu.

Revederea. Dilele trecute a sositu la Paris o tinera si frumoasa americana, insotita de doi politiai de

acolo, spre a cautã pe barbatulu ei pe care nu-lu veduse de optu luni de dile. Ea s'a maritatu dupa elu in anulu 1872, aducandu-i in casa si o diestre frumoseica. Avendu o certa cu socrulu seu, barbatulu ei parasi orasiulu Cincinnati, unde dinsii traiau, si de atunce nu se mai rentorse acolo. Dupa ce dins'a multu timpu lu-accepta totu insedaru, si-propuse a se resbuna, si a-lu cautã in totu rotogolulu pamentului, pana ce in sfirsitu va da de urm'a lui. Cu doi amploiati ai politiei din New-York ea pleca spre Europa. Sosita la Londra afla, ca barbatulu ei s'a casatoritu pentru a don'a-ora cu o engleza tinera, si si-petrece lun'a de miere la Paris, si siede intr'una din cele mai frumoase ville din suburbiulu Auteuil. Cu ajutoriulu unoru spioni ea afla chiar si vil-la a nume, in care barbatulu ei, alu carui nume este William S...e, siede. si in sambet'a trecuta dins'a intrã ca o bomba in locuinti'a lui, chiar in momentul in care dinsulu voia se siedia la mesa cu noua sa nevasta. Seen'a se pote intipui, er continuarea de siguru are se fia interesanta.

Bismarek, precum anuncia tote diuariel', voiesce se se retraga din postulu inaltu ce-lu ocupa, ca-ci medicii i-au spusu, ca de va lucrã si in viitoriu atata, nu va trai mai multu, decatu 3—4 ani.

In Schlafrock Cutare Efraim Gal din comitatulu Vass a vinitu septeman'a trecuta la Budapesta. Sositu in otelu, prim'a sa ingrigure fu d'a-si face unu Schlafrock. Acesta fiindu gat'a, lu-imbraca indatu, si intr'atata i placu, incatu hotari se iesa cu acela la preambulare. Precum a ganditu, asiã a si facutu. Esã din otelu. Portariulu otelului inse, vedindu-lu asiã imbracatu, fugi dupa elu si i dise: „Dle, ai grige, ca esti in Schlafrock!“ „D'apoi?“ — intreba elu cu mania. „Nu este iertatu se ambli asiã pe strada“, — dise era-si portariulu. „Eu nu cunoscu nici o lege, care se me oprasca a me preambla pe strada in Schlafrock“, — se resti Efraim Gal, apoi pleca. Portariulu se uita dupa dinsulu cu mirare, si facendu din umeru se retrase in casul'a sa. Omulu cu Schlafrock merse pe strad'a Vatiului, de acolo trecu in Buda, unde din intemplanu era o ingropatiune. Curiosulu costumulu seu era in mare contradicere cu tristulu cortegiu, si multi incepura a ride. Unu sergentu de politia, care se afla acolo, lu-intreba indatu de cartea de legitimiatiune, si fiindu ca dinsulu nu avea, lu-duse la politia. Acolo apoi cu multa truda reesi a dovedi, ca dinsulu nu este nici nebunu, nici talhariu. De atunce inse dinsulu nu mai porta si pe strada — Schlafrock.

Focu sub pamentu. De doi ani arde sub pamentu, langa South-Shields, unu focu grosnicu, care in dilele trecute a devenitu atatu de periculosu, incatu a trebuitu se se demoleze unu siru de case, spre a evita o nenorocire mai mare.

Bazaine a patitu-o cam neplacutu la Santander, unde a mersu a primi pe socra-sa. Francesii cari se aflau acolo, se adunara sub ferestile otelului unde se afla dinsulu, si lu-salutara cu strigate batjocoritorie. Politia inse a intrevinitu si a facutu ordine.

Esplasiune in Oper'a din Paris. In sera de la 18 febr. era se se intemple in oper'a comica din Paris o mare nenorocire. Le joca „Romeo si Iulia“ de Gounod, de odata — cam pe la noue ore — candelaburul centralu a explodatu. Publiculu a alergatu iute afara, dar nenorocire nu s'a intemplatu. Peste jumetate de ora represintatiunea se continua.

Rusii inca voiescu se arete lumei, ca si ei au cai

buni si sunt calareti vênjosi. Unu remasiagu uriesiu preocupa acuma pe barbatii sport-ului din St. Petersburg. Este vorb'a de o calarire de la Petersburg pana la Viena, care se va face celu multu in 21 de zile; calaretiulu va primi unu premiu de 75,000 ruble. O multime de ómeni banosi s'au remasitu pan'acuma in sume mari. — Rusii spera multu in vênjositatea cailoru de la Donu. Dar calaretiulu inca trebuie sê fia „fecioru.“

Unu nasu mare. De câtu-va timpu se afla in Hôtel-Dieu la Paris unu pacientu, alu carui nasu totu cresce, si medicii nu sciú sê-lu lecuiésca. Elu suferu dureri cumplite, cari numai din candu in candu mai încéta.

Duelu. La Bucuresei a avutu locu la 7/19 febr. unu duelu intre locotenintele Vidrascu si Alesandru Drugonescu. Celu din urma a cadiutu mortu, in urm'a impunsetuii primite in regiunea ficatului.

Nobila emulatiune. Publiculu din Rimaszombat in septeman'a trecuta nu multu s'a interesatu de Budapesta, cà-ci acolo curgea unu evenimentu mai mare decâtu crisa ministeriala. Trei tineri magiari dintre possessorii comitatului Gómör, adunandu-se intr' unu otelu alu numitului orasiu, se remasira, cà cine va puté — bé mai multu. Lupt'a curge de trei zile si trei nopti, dar inca nu e decisa. Dar ori care va câstiga, premiulu se va secestrá ca restantia de contributiune.

Femeile si zidarii liberi. Conformu statuteloru zidariloru liberi nici o femeia nu póte sê faca parte din logi'a loru. Cu tóte aceste una dintre cele mai avute dame ale aristocratiei magiare, contesa Bela H . . . k, a recursu la logi'a din Ungvar, spre a fi primita. Cererea ei fu respinsa. Ea apelá la logi'a „Orientulu“ din Budapesta, — dar si acést'a respinse cererea.

O scena tragica a avutu locu de curendu inaintea comisiunii asentatórie din Gónz, comitatulu Abauj. Unu fecioru se presintá inaintea comisiunii cu rugarea de a fi liberatu de servitiu, cà-ci are o mama betrana si neputinciósá, pe care trebuie s'ó tiena, cà-ci frate-seu zace de mai multi ani bolnavu in patu. Primariulu, carele erá de fatia, intari si elu acést'a. Comisiunea pofiti totu-si sê vina si fratele bolnavu, spre a i se constată ból'a. Feciorulu alergá dupa elu si lu-aduse cu carulu. Bolnavulu fu transportatu in bratie inaintea comisiunii, inse mai nainte de a i se puté constată ból'a, elu espirá acolo in sala. Ingropatiunea lui se facú in presinti'a unui publicu numerosu.

Unu calugaru din Bucuresei a nume Trifonu a impuscatu cu 4 focuri de revolveru pe par. Eronimu Vicariulu Mitropoliei, dandu-i si câte-va lovituri de cutitu in pantece. Pacientulu se afla la spitalu si se dice, cà este afara din ori ce pericolu.

Barbe extraordinare. La Petersburg se aréta in acestu momentu publicului, unu Rusu ornatu cu o barba ce nu mesura mai putínu de 2 metre 30 centimetre in lungime. Acestu esemplu ni amintesce altele de cari pomenescu scriitori. Astu-felu pictorulu vienesu Jean Mayo avea o barba ce-i ajungea pana la genunchi. Baronulu nascutu in Carniolia, consiliaru a imperatorulu Maximilian II, avea o statura mare si o fortia extraordinara: dar barb'a-i erá si mai extraordinara; ea i cadea pana la brâu si infasiurá ce mai remanea impregiurulu unui betiu. Candu se ducea la curte nu se suia nici odata in trasura, ci se ducea pe josu, lasandu-si

barb'a sê fluture ca unu drapelu. In Olanda a esistatu asemene unu personagiu prevediutu cu o barba de acestu genu, Pieter Dirksz. Dlu Henri Hovard intr'o carte a sa ne spune cà acestu Dirksz ar fi pututu maturá stradele orasiului cu perulu barbei sale, déca nu s'ar fi ingrigitu a o resfrange.

Carnevalu.

La Cubinu, langa Dunare, s'a arangiatu la 16/28 febr. unu balu romanescu, in folosulu unei biserici romane, ce are sê se edifice acolo. Mai de multu se dicea, cà in Cubin nu este nici unu Romanu, ér asta-di numerulu loru s'a urcatu la o mia.

Balulu mascatu alu principelui de coróna germanu a fostu fórte interesantu. Principes'a de coróna in costumulu „Bellei“ de Tizian, cu cavalerulu ei alesu pentru acést'a serbare contele Harrach, in costumulu unui principe de Medicis, si cu page-lu ei, s'a fotografatu. Afara de ei s'au mai fotografatu si altii, cari de curendu voru ilustrá paginile foiloru ilustrate germane.

Imperatulu Vilelmu inca a luat parte la balulu mascatu alu fiului seu. La intrare inse imperatulu avá o neplacere fórte comica. A nume voindu dinsulu a remané de totu necunoscutu, merse cu cai si calésa straina. Portarulu, necunoscéndu nici trasur'a, nici caii, nici servitorii, cerú de la elu biletulu de invitare, si fiindu cà nu avea, nu voiá sê-lu lase in laintru. In urmarea acesteia imperatulu fu silitu a spune, cine este elu? Imperatulu a fostu imbracatu in domino vênetu, si dupa ce i fu iertatu sê între — facú multe glume cu cei de fatia.

Balulu din Timisióra, anunciatu si in fói'a nóstra, a reesitu fórte bine. S'a deschisu la 8^{1/2} óre cu „Ardelén'a.“ Apoi s'au jucatú tóte jocurile romane, precum si unele straine. Unu cercu de dame a escelatu pré multu prin eleganti'a toaletei si a maniereloru, din care ni se amintescu dsiórele Elisa Regescu, Teresia Ionescu, Iulia Melcescu, Maria Constantinu, Dragina Alesandru, Teresia Ungureanu, Ecaterina Barbura, Emilia Lungu, Iulia Caracioni (din Pecica,) Sidonia Rancu si Ecaterina Bogdanu.

Flamur'a lui Hymen.

Dlu Iuliu Montani, teologu absolutu de Viena si Budapesta, si dispusu de parocu la Tirimia-mare, la 21 febr. si-a serbatu cunun'a cu domnisiór'a Silvia Radutiú, fiéc'a parintelui parocu din Cergiselu in Transilvania, comit. Cetatea-de-balta.

Biserica si scóla.

Din Blasiu se scrie cu multa bucuria, cà la consacrárea noului episcopu gr. c. de Lugosiu, dr. Victoru Mihali, care s'a facutu la 2/14 febr., asistandu si episcopii Olteanu si Pavelu, parintii archierei au promisú cu totii, a lucrá in contelegere deplina — intru in-florirea si prosperarea asiediaminteloru nóstre bisericesci.

Ds distinctiuni bsericcesci. Parintii canoniei din Lugosiu: Mihaiu Nagy si Andreiu Liviu fure numiti abati titulari.

Principele Napoleon, Lulu, a facutu dilele trecute ultimulu seu esamenu in academi'a militaria din

Woolwich. Elu a fostu alu sieptele, dar in scrima si calaritu primulu. Ex-imperatés'a Eugenia, si multi bonapartisti, au fostu de fatia la esamenu.

Unu ministru negalantu. Intre membrii scaunului scolariu din Zavotka s'a alesu si o femeia, care si-a câstigatu multe merite pe terenulu creșterii prunciloru. Alegatorii inse facura socotél'a fara — ministru. Fiindu că legea scolaria nu iérta sè se póta alegè si femei, ministrulu Tréfort a respinsu acésta alegere.

T e a t r u .

× **Teatrulu Junimii.** Dn'a Maria Flechtenmacher, cunoscut'a artista romana, va deschide la București, la 2/14 martisioru unu nou teatru romanescu, sub titlulu „Teatrulu Junimei.“ Spre acestu scopu s'au grupatu diece tineri si diece tinere. Repertoriulu se compune din vodevile, comedii si drame.

× **Teatrulu celu mare din București** s'a jucatu de optu ori dupa olalta pies'a: „Ceru Cuventulu!“ revista locala in 7 tablouri de X. Y. Z., music'a facuta si arangiata de Z.

× **Teatrulu-Circu din București** la 9/21 febr. s'a jucatu pies'a: „Haimanalele“, comedia locala in 3 acte de M. Pescaly, music'a de Georgescu.

× **Teatru in Beiusiu.** Societatea de lectura a tinerimei studiöse la Beiusiu a anunçiatu pe 6 martisioru o reprezentatiune teatrala romana, la care fu invitatu totu publiculu.

In salónele principesei Auersperg, la Viena, voru avé locu la începutulu lui martisioru câte-va reprezentatiuni teatrele fórte interesante, pentru cari s'a câstigatu si concursulu celui mai mare artistu din Paris, Got. Afara de dóue piese franceze, in cari afara de Got, voru mai jocá: principes'a Metternich, baronés'a Löwenthal, si alte dame si barbati din aristocrati'a inalta, — se voru compune patru tablouri din cele mai frumoșe câte s'au vedutu pan'acuma la Viena.

Joculu cu oglind'a. Teatrulu Gaité din Paris are intre artistii sei si pe domnisiór'a Angela, care in „Orfeu in infernu“ jóca pe Venus. Precum se scie, la acestu rolu nu se cere altu-ceva decâtu frumsétia corporala. Ca Venus, domnisiór'a Angela, are in mana o oglinda, pe care dins'a o scie întrebuintiá intr'unu modu ne mai pomenitu inainte de ea. Candu adeca la finea actului primu lucórea electrica luminéza tóta scen'a, Venus aduna in oglind'a ei tóte radiiele si le reflectéza apoi spre o persóna óre-care. Domnisiór'a Angela si-permite glum'a d'a le reflectá totu-de-una a supracutarui criticu alu ei, carele apoi e silitu a parasí loculu seu — între risetele publicului.

M u s i c a .

Memoria lui Boieldieu. Consiliulu municipalu din Paris a votatu o suma de 25,000 franci pentru serbarea aniversárii de o suta de ani de la nascerea lui Boieldieu, care se va tiené la 13 si 14 juniu. Tóte societátile musicale franceze sunt poffite a luá parte la productiunile musicale.

Adelina Patti va debutá acusi in Oper'a comica din Viena. Éta si pretiulu locuriloru in acele seri: o logia 75 fl., unu fotelu 12 fl., unu fotelu in logi'a strainiloru 25 fl.

List si Papa nu se pré au bine. Pap'a s'a supe-

ratu pe List, pentru că acest'a a luat parte intr'unu concertu din Teatrulu Argentina, si că a facutu musica reuniunii internationale musicale, — si inca musica laica.

Concertulu List-Wagner, despre care amu scrisu mai de multe ori, că se va tiené in Budapesta, pe semne se va amaná pentru totu-de-una, că-ci Wagner cere de la comitetu unu onorariu de 5000 fl., o suma ce acest'a nu póte sè platésca din vinitulu unui concertu.

× **Paulina Lucca** s'a angajatú la oper'a din Viena. Angajamentulu s'a facutu pe siese ani. Dómn'a Lucca va cantá siese luni intr'unu anu, si va avé unu onorariu de 14,000 fl. Asiá dara dómn'a Ida Benza Nagy la teatrulu din Budapesta are o plata mai mare, că-ci ea pe siese luni capeta 18,000 fl.

Concertulu Wagner-List totu-si se va tiené la 10 martisioru in Budapesta. Ca de curiositate éta pretiulu de intrare: o logia 50 fl., unu fotelu 20 fl., 15 fl., 10 fl. si 5 fl. Apoi mai díca cine-va, că nu sunt bani!

P i c t u r a .

× **Unu pictoru romanu.** Cu câtu este mai micu numerulu artistiloru nostri, cu atât'a trebue sè-i pretiimu mai tare. In anulu trecutú se ivi in publicitate in părțile Oravitiei unu tineru pictoru romanu. Numele lui e Filipu Metiu si e nascutu in comun'a Igrisiu din comitatulu Torontalului. Tinerulu artistu, afara de alte lucruri, a facutu pentru casin'a romana din Oravitia portretu lui Andreiu Muresianu, pe care si noi l'amu vedutu acolo cu ocașiunea adunárii Societátií pentru teatru. Felicitámu pe junele pictoru si i dorimu partinire din partea publicului.

Industria si comerçiu.

Unu cocosiu batausiu. In espositiunea de cocosi in palatulu industriei la Paris se afla unulu insemnatu cu nr. 221, carele afara de medail'a de onóre si-a câstigatu si unu renume de batausiu vestitu. Numele lui e Jack, si de la nascerea sa a omoritu in bataia pan'acuma 52 de cocosi, cari cea mai mare parte au fostu mai mari decâtu elu. Inainte cu dóue luni a omoritu in lupta la Londra pe cocosiulu dlui James Fields, carele a fostu celu mai renumitu in totu regatulu englesu. Cocosiulu omoritu, numitu Marrior, nici odata n'a fostu batutu pan'atunçe, si a câstigatu stapanului seu 250,000 franci. Proprietariulu lui Jack a propusu lui Field unu remasiagu de 5000 franci, acel'a primí. Cocosii fure introdusi in aren'a luptii, si peste trei minute bietulu Marrior cadíu la pamentu. Numai astu-felu se póte pricepe, că stapanulu lui Jack a respinsu cele 10,000 franci, — ce i s'a oferitu pentru cocosiulu seu.

Moime ca lucratori. Corespundintele unui diariu din Ceylon scrie, că la Malakka se întrebuintéza o multime de moime la spargerea nuciloru de cocos. — Acésta ocupatiune, precum intaresce acelu corespundinte, face mare placere moimelor. Cum cade o nuca sparta tóte ridu si saru in aeru.

Imbracare dupa portretu. Éta o aplicatiune a fotografiei pe câtu de nóua, pe atâtu si de curiösa: Câte-va personalitati se servescu cu portretulu lorú carta spre a se imbracá la distantie mari. Ducele de Coimbra, fratele regelui Portugaliei, între altii, si-a facutu haine la Londra prin mijloculu acest'a. Elu tra-

mite creditorului seu cart'a, si acésta ajunge pentru esactitatea mesurii hainelor sale. Aceste sunt adeverate miracole profesionale. Sè se mai nege dar, cà nu suntemu intr'unu seclu de progresu.

Ast'a a mai lipsitu! Inbite cetitoriu, déca ai barba si mustetie, si déca vrei sè te rada nesce dame frumóse si inca la sunetulu muziceii, n'ai decátu sè pleci in America la orasiulu Chicago. De acolo se scrie, cà trei fete tinere au deschisu unu atelieru de barbieru. Un'a te unge cu supunu, a dóu'a te rade, si a trei'a — asiediata pe unu tronu — ti-canta. Mein Liebchen, was willst du noch mehr?

Tribunale.

Procesulu Ofenheim s'a terminatu in 27 febr. la curtea juratiloru in Viena. *Acusatulu fu achitatu.* — Ofenheim esindu din sala, a lesinatu pe coridoru. Publiculu a voitu sè-i face ovatiuni, elu inse mersu a casa, pe o strada laterala. O multime de notabilitati a grabitu indata in palatulu seu spre a-lu felicitá.

Alesandru Reviczky, din Oradea-mare, fostu consiliariu ministerialu la presidiu, cavaleru alu pinte-nului de auru, cavaleru alu ordului corón'a de feru, fu condamnatu la 19 febr., de catra tribunalulu din Pesta, pentru falsificare de politie si insielatiune, la temnitia de siese ani, perderea tuturor orduriloru sale si la suportarea speselor. Condamnatulu a insinuatulu apelatiune. Sal'a de pertractare a fostu plina de ómeni din societatea inalta, din care facea parte si Reviczky.

Procesu de presa. Comissiunea de inmunitate a Camerei deputatiloru a tienutu in septeman'a trecuta siedintia. Cerendu-se voi'a Camerei d'a puté urmari pe dlu deputatu Babesiu intr'unu procesu de presa privatu, comissiunea a decisu estradarea. Asiá dara „Albina“ va sè aiba acusi unu nou procesu de presa.

42 de tribunale †. Precum amu mai impartesitu, ministrulu justitiei va propune Camerei stergerea a 42 de tribunale. Acuma adaugemu, cà Maj. Sa imperatulu a aprobatu acestu proiectu, si astu-felu acela in curendu se va si propune Camerei.

Caleulu din Budapesta, carele la esecutarea jefuitoriloru postei la Szolnok a avutu 300 fl. spese, pe cari inse procurorulu nu voi sè-i le platésca, a fostu chiamatu nu de multu la unu nou „debutu“ in M. Theresiopol. Elu inse nu voi sè mérga, pana ce nu va fi asiguratulu de plat'a celoru 300 fl. Astu-felu fisculu fu silitu a-i promite, cà i va plati pretensiunea. Dupa aceste caleulu merse cu anima liniseita la locul unde a fostu chiamatu.

Aristocrati'a unгурésca. Diuariulu oficialu de Budapesta de unu timpu incóce a devenitu unu felu de calendaru alu magnatiloru, intocmai ca renumitul Almanacu de Gotha. Mai in fia-care numeru vedemu figurandu o multime de nume aristocratice. Inse nu pe pagin'a prima, unde se publica distinctiunile inalte, ci din contra chiar la calcáifulu foi, unde se anuncia convocarea creditoriloru, esecutiunile si afacerile de falimentu. Numai intr'unu numeru amu vediutu cincii licitatiuni in contra magnatiloru. Cine nu crede, poftimu, convinga-se, cà-ci este o lectura fórté instructiva.

Economia.

Frica de esundare. Precum se scrie din Banatu, poporatiunea de acolo se teme, cà apele éra-si voru versá, déca néu'a la munti se va topi de odata.

Frigulu in America e atátu de mare, incátu comunicatiunile mai in tóte partile au incetatu. De patru-dieci de ani n'a fostu asiá mare frigu p'acolo.

Suvenirea mortiloru.

Ioanu Fassie, advocatu, fiscu comit. si asesoru consistorialu, membru alu senatului fundatiunii Zsigaiene, a repausatu la Oradea-mare la 17 fauru, in etate de 37 ani, lasandu in doliu pe betran'a sa mama si pe fratii sei.

Romulu Ursulescu, ierodiaconu si catechetu la scólele capitale romane gr. or. din Lugosiu, a muritu la 19 ianuarie, in etate de 28 ani. Lu-gelesce soci'a sa, Elena n. Parvu, cu dóue fetitie, parintii sei si númerosele némuri.

Ana Capitanu n. Papu, soci'a parocului romanu din Belu (comit. Biharia) Ioanu Capitanu, si-a respiratu sufletulu la 3 fauru, in etate de 44 ani.

Marcu Rotariu, colonelu in pensiuene, fostu directoru ale báiloru Erculane la Mehadia, muri in Orsiova la 19 l. e.

Deslegarea ghiciturci de siacu din nr. 4:

Asta mica d'alba flóre
Este animiór'a mea,
Ce iubesce cu ardóre
Pe o juna mititea.

Aibi dara, lele, indurare
Fà-mi si mie desfetári,
Dà-mi o plóia câtu de mare
Unu torentu de sarutári.

Iosifu Vulcanu.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele: Maria Bozacu n. Dumbrava, Elisabeta Danciu n. Tomusiu, Virginia Olariu n. Fogarasiu, Iulia Moldovanu, si de la dlu Iuliu Traianu Fogarasiu.

Post'a Redactiunii.

Lapsiulu ung. Nu scii de cari se aduni? Apoi numai de cele bune. In cari este vro idea poetica, nu numai prose rimate.

Brasiovu. Nu se póte.

Proprietariu, redactoru respundistoriu si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1875. Calea tierei nr. 39.